

KAPITEL 12

At opdage magi

Vore sanseindtryk er i stand til at forbinde os helt og aldeles med virkeligheden. Det, vi ser, behøver som sådan ikke at være pænt. Vi kan sætte pris på det hele. Der er et magisk princip i alt – en levende kvalitet. Noget levende og virkeligt er til stede i alt.

I det tyvende århundredes samfund er værdien af enkelhed næsten gået tabt. Fra London til Tokyo er der problemer med at få et afslappet og fornøjeligt liv, fordi alting skal gå så stærkt. Verden er blevet så mekaniseret, at du end ikke længere behøver at tænke selv. Du trykker bare på en knap, og en computer svarer på alle dine spørgsmål. Du behøver ikke at lære at regne. Du trykker blot på en knap, og en maskine udregner resultatet for dig. Skødesløshed er blevet mere og mere almindeligt, fordi folk tænker mere på effektivitet end på livsværdier. Hvorfor bekymre sig om at gå med slips, hvis formålet med at have tøj på blot er at dække sin krop til? Hvis grunden til at spise kun er at fylde maven og give kroppen næring, hvorfor så have besvær med at lede efter det bedste kød, det bedste smør og de bedste grøntsager?

Men tilværelsens virkelighed er mere end den livsstil, som det tyvende århundrede har taget til sig. Fornøjelser er billigjorte, glæde reduceret og lykke computerstyret. Krigerskabets mål er at genskabe forbindelsen til virkelighedens nuhed, så du fremover kan fortsætte uden at ødelægge enkelheden – uden at ødelægge dit tilhørsforhold til jorden. I forrige kapitel drøftede vi vigtigheden af nuhed som en måde at forbinde fortidens visdom med nutidens

udfordringer på. Dette kapitel handler om nuhedens fundament, og hvordan man opdager den. Du er nødt til at se bagud for at genopdage nuhed, helt tilbage til dér, hvor du kom fra – tilbage til det originale udgangspunkt. I dette tilfælde er det at se bagud ikke at se bagud i tid – at gå flere hundrede år tilbage. Men det er derimod at se ind i sit eget sind, til før „en historie“ opstod, før tanken begyndte og før tankerne fødtes. Når du er i kontakt med dette originale fundament, bliver du aldrig forvirret af fortidens eller fremtidens illusioner. Du er hele tiden i stand til at hvile i nuhed.

Denne originale fundamentale sindstilstand kan sammenlignes med et oprindeligt spejl eller et kosmisk spejl. Ved oprindeligt mener vi ubetinget – noget som ikke er skabt af ydre omstændigheder. Det, der er oprindeligt, er hverken en reaktion for eller imod en situation. Det betingede stammer fra det ubetingede. Det, der er forarbejdet, stammer fra noget, der ikke er forarbejdet. Er noget betinget, er det først blevet skabt eller formet. Man taler om at udfærdige ideer eller planer, eller man siger: „Hvordan skal vi udforme vores organisation?“ Man kan også tale om sky-formationer. Det ubetingede er derimod ikke formet – ikke skabt af nogen eller af noget. Denne ubetingede tilstand kan sammenlignes med et oprindeligt eller kosmisk spejl, fordi den – ligesom et spejl – er villig til at reflektere alt, fra det groveste til det mest forfinede niveau, og det forbliver til stadighed, som det er. Det kosmiske spejls grundform er uendelig og tager ikke parti for noget – stort eller småt, håb eller frygt.

Måden at se bagud og opleve det kosmiske spejls sindstilstand på er ved ganske enkelt at slappe af. I dette tilfælde er afslappelse helt forskellig fra den nedgående sols forestilling om afslappelse eller frihed. Her refererer afslappelse til at lade sindet hvile, at give slip på den uro, de forestillinger og bekymringer, som normalt fastholder dig. Vejen til afslappelse eller til at lade sindet hvile i nuhed går via meditation. I bogens første del drøftede vi, hvordan meditationen er forbundet med at opgive sit snæversyn og sit eget private territorium. I meditationen er du hverken „for“ eller „imod“ det, du oplever. Det vil sige, at du hverken sætter pris på eller fornægter dine tanker, men forholder dig helt neutralt til dem. Du lader tingene

være, som de er, uden at vurdere dem. På den måde lærer du dig selv at blive fri for begreber og at give direkte udtryk for din eksistens. Det er den ideelle tilstand af afslappelse, og den giver dig mulighed for at opleve nuheden i det kosmiske spejl. Faktisk er det allerede oplevelsen af det kosmiske spejl.

Er du i stand til at slappe af – slappe af ved at betragte en sky, slappe af ved at se en regndråbe og opleve dens ægthed – ser du virkelighedens ubetingethed, som er i tingene, som de er – helt enkle. Når du er i stand til at se på noget uden at skulle sige: „Dette er for eller imod mig“, „jeg kan gå med til dette her“, eller „jeg kan ikke gå med til dette“, så oplever du det kosmiske spejls væsen, det kosmiske spejls visdom. Måske ser du en flue summe omkring, måske ser du et snefnug, måske ser du vandets krusning eller måske ser du en fugleedderkop. Men uanset hvad du ser, kan du faktisk iagttage det enkelt, almindeligt og værdsættende.

Du vil opleve en umådelig stor sanserigdom udfolde sig. Der er ubegrænset lyd, ubegrænset syn, ubegrænset smag, ubegrænsede følelser osv. Sanserigdommen er uendelig, så uendelig, at den er utænkelig – hinsides tanken, helt oprindelig. Der er langt flere sansindtryk, end vi kan forestille os. Der er et uendeligt antal lyde. Der er lyde, du aldrig har hørt. Der er syn og farver, du aldrig har set. Der er følelser, du ikke tidligere har følt. Der er uendelige verdener af sansindtryk.

At sanse er ikke kun det, du opfatter, men derimod hele opfatteprocessen – den måde hvorpå bevidsthed, sanseorganer og sanserområder eller objekter for sansindtrykkene gensidigt påvirker hinanden. I visse religiøse traditioner bliver sansindtryk betragtet som noget problematisk, fordi de vækker verdsligt begær. Men i Shambhala-traditionen, som jo er en verdslig tradition og ikke en religiøs, betragtes sanserigdom som ukrænkelig. Og den betragtes som grundlæggende god. Den er en naturlig gave – en naturlig evne som mennesket har. Den er en kilde til visdom. Hvis du hverken kan se, høre eller smage, har du overhovedet ingen måde at kommunikere med fænomenverdenen på. Men på grund af den ekstraordinære, uendelige sanserigdom har du mulighed for at kommunikere med dybden i verden – synets verden, lydenes verden – en endnu større verden.

Den måde dine sanser fungerer på, giver dig med andre ord mulighed for at opfatte endnu dybere. For ud over almindelige sanseindtryk eksisterer der en over-lyd, en over-smag og en over-følelse i dig. Disse kan kun opleves ved at lære at fordybe sig i meditation, som afdækker al forvirring eller formørkelse, og som bringer sanseindtrykkenes præcision, skarphed og visdom frem – din verdens nuhed. I meditationen oplever du åndedrættets præcision. Du mærker dit åndedræt – det er *så* godt. Du ånder ud, åndedrættet opløses – det er så præcist og godt, det er så ekstraordinært, og interesse for andre ting bliver overflødig. Meditation bringer det overnaturlige frem i dig, hvis jeg må bruge det ord. Du ser hverken spøgelse eller bliver telepatisk, men dine sanseindtryk bliver overnaturlige – ganske enkelt over-naturlige.

Normalt begrænser vi sanserigdommens betydning. Mad minder os om at spise, snavs minder os om at gøre rent, sne minder os om at skrabe bilen for at kunne komme på arbejde, og et ansigt minder os om kærlighed eller had. Med andre ord indpasser vi det, vi ser, i en behagelig eller velkendt ramme. Vi udelukker enhver storhed eller mulighed for dybere sansning fra hjertet ved at fastholde vores egen fortolkning af fænomenerne. Men det er muligt at gå ud over sin egen fortolkning og at lade uendeligheden komme ind i hjertet ved hjælp af sanserne. Vi har altid valget: Enten kan vi begrænse sanserigdommen og derved udelukke uendeligheden, eller vi kan tillade uendeligheden at påvirke os. Når vi trækker uendelighedens kraft og dybde ind i en sansning, så fremkalder og opdager vi magien. Ved magi menes ikke en unaturlig magt over fænomenverdenen, men derimod en opdagelse af den medfødte eller oprindelige visdom i verden – sådan som den er. Den visdom, vi opdager, er uden begyndelse – det kosmiske spejls visdom. På tibetansk kalder man denne tilstands magiske egenskab eller naturlige visdom for *drala*. *Dra* betyder „fjende“ eller „modstander“ og *la* betyder „ovenover“. Så *drala* betyder bogstaveligt talt „oven over fjenden“. *Drala* er den ubetingede visdom og kraft i verden og er fri af dualisme – derfor er *drala* hævet over fjender eller konflikter. Det er en visdom, der er hævet over aggression. Det er det kosmiske spejls selveksisterende visdom og kraft, der afspejles både i os selv og i sanseindtrykkenes verden.

Et af nøgleordene i opdagelsen af drala-princippet er at erkende, at ens egen visdom som menneske ikke adskiller sig fra tingenes kraft i sig selv. Begge afspejler det kosmiske spejls ubetingede visdom. Derfor er der ingen fundamental adskillelse eller dualitet mellem dig og omverdenen. Når du kan opleve disse to ting samtidigt – som et – har du adgang til en kolossal visdom og kraft i verden. Du indser, at du og omverdenen er naturligt forbundet med din egen visdom, dit egen væsen. Det er at opdage magi. Her taler vi ikke om en intellektuel åbenbaring, men derimod om konkrete oplevelser. Vi taler om, hvordan vi konkret sanser virkeligheden. Opdagelsen af drala kan komme som en ekstraordinær lugt, en fantastisk lyd, en klar farve eller en usædvanlig smag. Vore sanseindtryk er i stand til at forbinde os helt og aldeles med virkeligheden. Det, vi ser, behøver som sådan ikke at være pænt. Vi kan sætte pris på det hele. Der er et magisk princip i alt – en levende kvalitet. Noget levende og virkeligt er til stede i alt. Når vi ser tingene, som de er, giver det mening: Måden bladene bevæger sig på, når vinden leger med dem. Måden stenene bliver våde på, når snefnug lander på dem. Vi ser på én og samme tid, hvordan tingene udfolder deres harmoni og kaos. Så vi er ikke kun begrænset af skønhed, men sætter helt og fuldt pris på alle virkelighedens aspekter.

Mange fortællinger og digte, der er skrevet for børn, beskriver oplevelsen af at fremkalde magi gennem en enkel sansning. Et eksempel på dette er „Vores vinduesrude“ fra *Nu er vi seks* af A.A. Milne. Det er et digt om at tilbringe flere timer med at kigge ud ad vinduet på en regnvejrsdag, mens man iagttager vanddråberne løbe ned ad ruden og danne mønstre. Når man læser dette digt, ser man for sig vinduet, regnvejrsdagen, og barnet med ansigtet presset mod ruden, iagttagende regndråberne og man mærker selv barnets fornemmelse af glæde og undren. Digtene af Robert Louis Stevenson i *A Child's Garden of Verses* har en lignende egenskab, idet de bruger almindelige oplevelser til at formidle dybden i sansningen. Digtene „My Shadow“, „My Kingdom“ og „Armies in the Fire“ eksemplificerer dette. Verdens fundamentale uendelighed kan ikke udtrykkes direkte i ord, men i børnelitteraturen er det ofte muligt at give udtryk for denne uendelighed.

Den lille Prins af Antoine de Saint Exupéry er endnu et godt eksempel på litteratur, der vækker en form for almindelig eller elementær magi til live. Et sted i historien møder den lille prins en ræv. Prinsen er meget ensom og ønsker, at ræven skal lege med ham, men den siger, den ikke kan lege, medmindre den bliver tæmmet. Prinsen spørger om betydningen af ordet „tæmmet“. Ræven forklarer, at det betyder „at knytte bånd“ på en sådan måde, at ræven vil blive noget særligt for den lille prins, og prinsen noget særligt for ræven. Senere, efter at ræven er blevet tæmmet, og den lille prins skal forlade den, fortæller ræven, hvad den kalder „min hemmelighed, en meget enkel hemmelighed“, som er, at „det er kun med hjertet, at du rigtigt kan se: Det, der er væsentligt, er usynligt for øjet“.

Saint Exupéry har her et andet ordforråd til at beskrive opdagelsen af magi, eller drala på, men oplevelsen af det er grundlæggende den samme. At opdage drala er at knytte bånd til sin verden, så alle sanseindtryk bliver til noget enestående. At se med hjertet vil sige, at det, der er usynligt for øjet, bliver synligt som virkelighedens levende magi. Der kan være tusinder eller millioner af sanseindtryk, men det er stadig ét indtryk. Hvis man har set ét levende lys, ved man nøjagtigt, hvordan alle levende lys i verden ser ud. De består alle af en flamme – ild. At se én dråbe vand er som at se alt vand.

Man kunne næsten sige, at drala er en selvstændig størrelse. Det er ikke på et plan, hvor vi taler om gud eller guder, men der er en egen styrke, som faktisk er til. Derfor taler vi ikke kun om drala-principper, men også om at møde „dralaerne“. Dralaerne er virkelighedens elementer – vand af vand, ild af ild, jord af jord – alt det, som forbinder dig med egenskaberne i virkelighedens elementer, alt det, der minder om sansningens dybde. Der er dralaer i stenene, i træerne, i bjergene, i et snefnug eller i en dyngte møg. Uanset hvad det er, uanset hvad du møder i livet, er det virkelighedens dralaer. I det øjeblik du får kontakt med elementernes egenskaber, møder du dralaerne lige på stedet. Det er en grundlæggende tilstand, som alle mennesker har i sig. Vi har altid mulighed for at opdage magi. Uanset om vi levede i middelalderen eller nu i det tyvende århundrede – muligheden for magi er altid til stede.

Ud fra min egen oplevelse møder jeg dralaerne, når jeg fx laver blomsterarrangementer. Uanset hvordan grenene ser ud, opfatter jeg dem ikke som grimme. De kan alle sammen altid anvendes. Man er nødt til at lære at se grenens placering i helheden – det er nøgleordet. Så man kasserer intet. Det er den måde, forbindelsen til virkelighedens dralaer skabes på.

Drala-energi er ligesom solen. Hvis du kigger på himlen, er solen der. Du skaber ikke nogen ny sol ved at kigge på den. Du tror måske, at du skabte dagens sol eller fik den til at være der ved at kigge på den. Men solen er der altid. Når du opdager solen på himlen, begynder du at kommunikere med den. Dine øjne begynder at forholde sig til sollyset. På samme måde er drala-principperne der altid. Uanset om du ønsker at kommunikere med virkelighedens magiske styrke og visdom eller ej – den er der altid. Denne visdom er altid i det kosmiske spejl. Ved at lade sindet hvile, kan man igen forbinde sig med det oprindelige, originale fundament, som er helt enkelt og rent. Derfra kan du ved hjælp af sanserigdommen opdage magi eller drala. Faktisk kan du forbinde din indre visdom med en endnu større visdom eller vision.

Når du opdager magi, tror du måske, at der vil hænde dig noget ekstraordinært. Men der sker derimod noget over-almindeligt. Du befinder dig nemlig ganske enkelt i virkelighedens verden – en fuldkommen og gennemgribende virkelighed.